

2. Odprawa, o której mowa w ust. 1, stanowi ekwiwalent za skrócenie okresu pobierania świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego i jest wypłacana w kwocie równej iloczynowi pełnych miesięcy pozostających do zakończenia 12-miesięcznego okresu pobierania świadczenia i jego wysokości ustalonej zgodnie z § 6 ust. 3 i pomniejszonej o kwotę odpowiadającą 18,71% wynagrodzenia pracownika, obliczanego jak za urlop wypoczynkowy.

3. Jednorazowa odprawa warunkowa jest dofinansowana w wysokości równej iloczynowi pełnych miesięcy pozostających do zakończenia 12-miesięcznego okresu pobierania świadczenia i kwoty zasiłku, o którym mowa w § 6 ust. 4, obowiązującej w dniu wypłaty tej odprawy.

§ 8. Przyznawana przez ministra właściwego do spraw gospodarki dotacja jest wypłacana w ratach na specjalnie w tym celu utworzony przez przedsiębiorstwo, o którym mowa w § 2 ust. 1, rachunek bankowy.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w § 2 ust. 1, które otrzymało dotację, jest obowiązane spo-

rządzić i przekazać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdania:

- 1) kwartalne — do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału,
- 2) roczne — do dnia 31 stycznia roku następującego po rozliczonym roku budżetowym.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać rozliczenia wypłaconych kwot dotacji na cele określone we wniosku.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do likwidatora.

§ 10. Dotacja wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub pobrana w nadmiernej wysokości podlega zwrotowi do budżetu państwa na zasadach i w trybie określonych w przepisach o finansach publicznych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

694

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 12 czerwca 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania oston socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu i węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową.

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wykonywaniu budżetu państwa w roku 2001 oraz o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999—2001 (Dz. U. Nr 55, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady przyznawania oston socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu i węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową w ramach dotacji ujętej w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, w tym warunki uzyskania uprawnień do urlopu górniczego lub zasiłku socjalnego oraz sposób obliczania i tryb wypłacania świadczeń socjalnych z tytułu urlopów górniczych i zasiłków socjalnych.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu, węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową, zwanych dalej „pracownikami”, wykonujących pracę pod ziemią, objętych zamiarem zwolnień lub zwalnianych z przyczyn dotyczących zakładu pracy lub likwidacji albo upadłości:
  - a) podziemnego zakładu górniczego „Sieniawa”, wchodzącego w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w likwidacji w Sieniawie,

- b) Kopalni Barytu „Boguszów” Spółka z o.o. w upadłości w Boguszowie-Gorcach,
- c) zakładu górniczego „Bochnia”, wchodzącego w skład Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni,
- d) zakładu górniczego rud cynku i ołowiu „Bolestaw” oraz rejonu „Olkusz” zakładu górniczego „Olkusz-Pomorzany”, wchodzących w skład Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolestaw” w Bukownie,
- e) zakładu górniczego rud cynku i ołowiu „Trzebionka”, wchodzącego w skład Zakładów Górniczych „Trzebionka” S.A. w Trzebini,

jeżeli postanowienia układów zbiorowych pracy obowiązujących w tych zakładach górniczych przewidują stosowanie oston socjalnych,

- 2) byłych pracowników zakładów górniczych wymienionych w pkt 1, którzy przed dniem 31 grudnia 2000 r. przebywali na urloпах górniczych albo nabyli uprawnienia do zasiłku socjalnego, finansowanego ze środków budżetowych.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ostonach socjalnych — należy przez to rozumieć świadczenie socjalne wypłacone w trakcie urlopu górniczego oraz zasiłek socjalny,
- 2) pracownikowi wykonującym pracę pod ziemią — należy przez to rozumieć pracownika posiadającego

co najmniej pięcioletni staż pracy w górnictwie, który ten rodzaj pracy ma określony w umowie o pracę zawartej na czas nieokreślony i pracę tę wykonywał w okresie co najmniej trzech miesięcy przed udzieleniem urlopu górniczego lub otrzymaniem zasiłku socjalnego.

§ 4. 1. Pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, któremu ze względu na wiek, łączny staż pracy lub staż pracy pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy brakuje nie więcej niż pięć lat do spełnienia warunków umożliwiających uzyskanie prawa do emerytury, może być udzielony przez pracodawcę na wniosek pracownika urlop górniczy do czasu uzyskania uprawnień emerytalnych, pod warunkiem złożenia przez pracownika pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy z dniem zakończenia tego urlopu.

2. Urlop górniczy może być udzielony przez pracodawcę po ustaleniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresów uprawniających pracownika do emerytury oraz okresu urlopu górniczego niezbędnego do nabycia uprawnień emerytalnych.

3. Uprawnienie do urlopu górniczego przysługuje do dnia nabycia uprawnień emerytalnych lub rentowych, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. W okresie korzystania z urlopu górniczego pracownikowi jest wypłacane świadczenie socjalne w wysokości określonej w § 6 i 7, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Uprawnienia do urlopu górniczego traci pracownik, który w trakcie korzystania z tego uprawnienia podjął pracę pod ziemią lub u pracodawcy uprawnionego do stosowania osłon socjalnych lub podjął inne zatrudnienie, nie powiadamiając o tym pracodawcy zobowiązanego do wypłaty świadczeń socjalnych, w terminie do 30 dni od dnia podjęcia zatrudnienia.

§ 5. 1. Pracownik otrzymujący świadczenie socjalne, deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika” i dodatkową nagrodę roczną wynikającą z „Karty Górnika” oraz nagrodę jubileuszową ma prawo do korzystania z uznaniowych świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Deputat węglowy, nagroda z okazji „Dnia Górnika” i dodatkowa nagroda roczna, wynikająca z „Karty Górnika”, o których mowa w ust. 1, przysługują pod warunkiem, że pracownik korzystający z urlopu górniczego nabył do nich uprawnienia przed uzyskaniem urlopu górniczego.

§ 6. 1. Świadczenie socjalne przyznawane pracownikom przed dniem 1 stycznia 2001 r. jest wypłacane w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 7 ust. 2—7.

2. Świadczenie socjalne przyznane pracownikowi od dnia 1 stycznia 2001 r. na okres do 5 lat jest wypłacane w każdym miesiącu podczas trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 7, w kwocie stanowiącej 75% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego,

obliczonego, z zastrzeżeniem ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Do podstawy obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w ust. 2, wlicza się wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, obliczone zgodnie z Kodeksem pracy, nie więcej jednak niż za 37,5 godzin nadliczbowych w kwartale.

4. Od dnia 1 stycznia 2001 r. podstawę wymiaru świadczenia socjalnego stanowi wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, pomniejszone o kwotę składek odprowadzanych na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, odpowiadającą 18,71% tego wynagrodzenia.

§ 7. 1. W pierwszym kwartale 2001 r. miesięczne świadczenie socjalne dla pracowników:

- 1) zakładów górniczych, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a) i b), nie może być niższe niż 570,00 zł,
- 2) zakładów górniczych, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c), nie może być niższe niż 821,00 zł,
- 3) zakładów górniczych, o których mowa § 2 pkt 1 lit. d) i e), nie może być niższe niż 977,00 zł.

2. Świadczenie socjalne jest waloryzowane kwartalnie, według wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń obciążających koszty, o którym mowa w ust. 3, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

3. Wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń na kolejny kwartał ustala się odrębnie dla każdego zakładu górniczego, wymienionego w ust. 1 pkt 1 i 2, jako stosunek obciążającego koszty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych pod ziemią w tych zakładach z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalony, do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni. Do wynagrodzenia nie wlicza się nagród rocznych, odpraw pieniężnych przyznawanych w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i innych wypłat o charakterze jednorazowym.

4. Świadczenia socjalne w zakładach górniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są waloryzowane kwartalnie, według wskaźnika wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, obliczanego na podstawie najniższego wynagrodzenia określonego w przepisach odrębnych, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

5. Wskaźnik wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia na kolejny kwartał ustala się jako stosunek przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia, z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia za kwartał przedostatni.

6. Wysokość świadczenia socjalnego na kolejny kwartał ustala się jako iloczyn kwoty świadczenia socjalnego otrzymywanego w kwartale poprzednim i wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń.

7. Waloryzacja świadczenia socjalnego dla pracownika, któremu przyznano urlop górniczy w danym kwartale, rozpoczyna się od następnego kwartału.

§ 8. 1. Zasiłek socjalny przyznany pracownikowi przed dniem 1 stycznia 2001 r. na okres do 2 lat jest wypłacany w każdym miesiącu, w którym były pracownik jest uprawniony do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń w zakładzie górniczym albo kopalni, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, zasiłek socjalny wypłaca się w każdym miesiącu, w którym były pracownik jest uprawniony do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń, w kwocie stanowiącej 65% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego, z zastrzeżeniem § 7 ust. 4, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego dnia po dniu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę.

3. W pierwszym kwartale 2001 r. miesięczny zasiłek socjalny nie może być niższy niż 475,00 zł.

4. Zasiłek socjalny jest waloryzowany kwartalnie na zasadach określonych w § 7 ust. 4—7.

§ 9. Pracownikowi, który otrzymuje świadczenie socjalne i podejmuje zatrudnienie u pracodawcy nieuprawnionego do stosowania oston socjalnych oraz zgłosi ten fakt pracodawcy zobowiązanemu do wypłacenia świadczenia socjalnego, przysługuje miesięcznie połowa przyznanego świadczenia socjalnego, wypłacanego jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który świadczenie przyznano.

§ 10. Pracownikowi, który otrzymuje zasiłek socjalny i podejmuje zatrudnienie u pracodawcy nieuprawnionego do stosowania oston socjalnych oraz zgłosi ten fakt pracodawcy zobowiązanemu do wypłacania zasiłku socjalnego, przysługuje jednorazowa odprawa zasiłkowa w wysokości stanowiącej iloczyn 50% kwoty przyznanego zasiłku socjalnego i liczby pełnych miesięcy, które pozostały do końca okresu, na który zasiłek przyznano.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

695

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 13 czerwca 2001 r.

w sprawie powierzenia Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości S.A. udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej oraz wykonywania bieżącej kontroli działalności przedsiębiorców na terenie Kamiennogórskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej oraz ustalenia zakresu tej kontroli.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 2000 r. Nr 117, poz. 1228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości S.A. z siedzibą w Kamiennej Górze, jako zarządzającemu Kamiennogórską Specjalną Strefą Ekonomiczną, zwaną dalej „strefą”, udzielanie w imieniu ministra właściwego do spraw gospodarki zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy.

§ 2. Powierza się Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości S.A.

wykonywanie bieżącej kontroli działalności przedsiębiorców na terenie strefy, w zakresie spełnienia warunków zezwoleń, o których mowa w § 1.

§ 3. Kamiennogórska Specjalna Strefa Ekonomiczna Małej Przedsiębiorczości S.A. przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki kwartalną informację o funkcjonowaniu strefy oraz kopie zezwoleń niezwłocznie po ich udzieleniu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: w z. *T. Donocik*